

Sygn. akt II KK 260/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Rafał Malarski (przewodniczący)
SSN Jarosław Matras (sprawozdawca)
SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Ewa Oziębła

w sprawie **J. S.**

skazanego z art. 178 a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 4 października 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego

z dnia 16 grudnia 2011 r.,

**uchyla wyrok w zaskarżonej części i w tym zakresie sprawę
przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu**

.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 16 grudnia 2011 r., Sąd Rejonowy skazał J. S. za przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k., popełnione w dniu 7 sierpnia 2011 r. w

miejsowości R., na karę 180 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na 20 zł. Ponadto orzekł w oparciu o przepis art. 42 § 2 k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w lądowej strefie ruchu na okres 2 lat, a na poczet orzeczonego środka zaliczył rzeczywisty okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 7 sierpnia 2011 r. do 16 grudnia 2011 r.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 20 stycznia 2012 r. Od tego wyroku kasację wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok na korzyść skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze, zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k. polegające na wymierzeniu oskarżonemu w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych, tj. powyżej górnej granicy kary określonej w tym przepisie. Podnosząc taki zarzut wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się oczywiście zasadna, co umożliwiło jej rozpoznanie w trybie określonym w art. 535 § 5 k.p.k. Nie budzi żadnych wątpliwości to, że Sąd Rejonowy dopuścił się rażącego naruszenia art. 502 § 1 k.p.k., skoro wymierzył karę grzywny ponad górną granicę możliwego wymiaru tego rodzaju kary w postępowaniu nakazowym. Jest przy tym oczywiste, że ten fakt miał istotny wpływ na treść orzeczenia, albowiem w tym trybie maksymalną karą grzywny jest kara 100 stawek dziennych. Z tego też powodu konieczne stało się uchylenie zaskarżonego wyroku w tej, objętej kasacją, części i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu Sąd Rejonowy winien rozpoznać sprawę w granicach mu przekazanych, dostrzegając także i to, że zaskarżenie wyroku w zakresie kary grzywny oznacza także skierowanie tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia do tych rozstrzygnięć, które mają charakter akcesoryjny w odniesieniu do tej kary, a zatem także opłaty (por. np. wyrok SN z dnia 1 marca 2005 r., V KK 6/05, Lex 159368; wyrok SN z dnia 25 października 2007 r., IV KK 322/07, Lex 476440).

Z tych wszystkich powodów orzeczono jak w wyroku.